

Vispārējā tiesa esot pieļāvusi procesuālu pārkāpumu, jo, pretēji pamatotam apelācijas sūdzības iesniedzējas lūgumam, tā šai pēdējai minētajai neesot noteikusi termiņu ar replikas rakstu atbildēt uz cita lietas dalībnieka apelācijas sūdzībā tā iebildumu rakstā norādītajiem apsvērumiem. Līdz ar to, pretēji tiesvedībai Vispārējā tiesā un Tiesā piemērojamām Kopienų tiesību normām, esot tikušas ierobežotas prasītājas tiesības tikt uzklautsīti un ietekmēta tās tiesību aizsardzība.

Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Preču zīmju regulas 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, jo, novērtējot sajaukšanas iespēju, tā tiesiski kļūdainā veidā neesot veikusi visu nozīmīgu faktoru visaptverošu vērtējumu. Vispārējā tiesa esot kļūdaini pieņēmusi, ka konstatētās pretstatīto vārdisko preču zīmju līdzības ir pietiekamas, lai sajaukšanas iespēju preču zīmju tiesību izpratnē uzskatītu par pastāvošu.

It īpaši Vispārējā tiesa neesot pietiekami ievērojusi, ka tiesvedībā aplūkojamo preču zīmju gadījumā runa esot par precēm un pakalpojumiem, kuriem plašākā nozīmē esot sakars ar cilvēku veselību, kādēļ no konkrētās sabiedrības daļas esot jāsaņem paaugstināta uzmanība. Patērētājiem katrā ziņā esot zināms, ka preču zīmju, kuras ir atvasinātas no ķīmiskās nomenklatūras vai ir šādi nomenklatūrai pietuvinātas, gadījumā noteicoša nozīme varot būt jau vismazākajām atšķirībām. Turklāt patērētāju uzmanību vēl pastiprinot tas, ka, preces sajaucot, varot iestāties ļoti nepatīkamas sekas. Jau šis apstākļis vien ļaujot pieņemt, ka tiek izrādīta īpaša uzmanība.

Vispārējā tiesa arī neesot ievērojusi, ka vārdiskās preču zīmes “Kids Vits” un “VIDS4KIDS” viena no otras esot būtiski atšķirīgas, jo preču zīmju nosaukumu fonētiskais skanējums ļaujot uztvert skaidras atšķirības. Atmiņām, kas patērētājam ir attiecībā uz preču zīmi, ļoti būtiska esot tieši preču zīmes nosaukuma izruna, kādēļ sajaukšanas iespēja jau šī iemesla dēļ esot izslēgta. Lai gan pastāvēt vizuālā līdzība, tomēr aplūkojamajās preču zīmēs vārdi “Kids” un “Vids” esot norādīti atšķirīgā secībā un apelācijas sūdzības iesniedzējas preču zīmes gadījumā esot vēl papildināti ar citu simbolu (proti, ciparu “4”, kas angļu valodā noteikti tiek izrunāts kā “for” nozīmē “paredzēts priekš [...]”). Turklāt abas preču zīmes to kopumā atbilstot divām dažādām saliktu jēdzienu veidošanas sistēmām, kas jau pats par sevi esot piemērots lai nodrošinātu, ka tās viena no otras ir atšķirīgas.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 15. februārī iesniedza Tribunale Ordinario di Vicenza — Sezione distaccata di Schio (Itālija) — Edil Centro SpA/ Electrosteel Europe sa

(Lieta C-87/10)

(2010/C 100/45)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Ordinario di Vicenza

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Electrosteel Europe sa

Atbildētāja: Edil Centro SpA

Prejudiciālie jautājumi

Vai Regulas (EK) Nr. 44/01⁽¹⁾ 5. panta 1. punkta b) apakšpunkts un Kopienų tiesības, kurās ir noteikts, ka pienākuma izpildes vieta preču pirkuma-pārdevuma gadījumā ir tā vieta, kurā preces piegādā vai kur tām jātiek piegādātām saskaņā ar līgumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka piegādes vieta nolūkā noteikt tiesu, kurai ir jurisdikcija, saskaņā ar līgumu ir galīgā preču piegādes vieta, vai tādējādi, ka tā ir vieta, kurā pārdevējs atbrīvojas no sava piegādes pienākuma saskaņā ar individuālā gadījumā piemērojamām materiālo tiesību normām, vai arī šī minētā norma ir interpretējama savādākā veidā?

⁽¹⁾ Padomes 2000. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerc-lietās (OV L 12, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 15. februārī iesniedza Tribunale di Palermo (Itālija) — Assessorato del Lavoro e della Previdenza Sociale/Seasoft Spa

(Lieta C-88/10)

(2010/C 100/46)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Palermo

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Assessorato del Lavoro e della Previdenza Sociale, della Formazione Professionale e dell'emigrazione della Regione Sicilia*

Atbildētāja: *Seasoft Spa*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, ņemot vērā to, ka atbalstu shēma (identificēta ar Nr. NN 91/A/95), ko Sicīlijas reģions ieviesa ar 1991. gada 15. maija Reģionālā likuma Nr. 27 10. pantu, paredzēja piemaksu mehānismu uz minimums diviem līdz maksimums pieciem gadiem (2 gadi pieņemšanai darbā ar apmācības un darba pieredzes iegūšanas līgumu plus maksimums 3 gadi gadījumā, ja apmācības un darba pieredzes iegūšanas līgums tika pārveidots līgumā uz nenoteiktu laiku), Eiropas Komisija ar 1995. gada 14. novembra Lēmumu Nr. 95/C 343/11, ar ko atļāva tās piemērošanu, vēlējās:

— atļaut šādu laika un finansiālo pabalstu modulāciju laikā (2 gadi + 3 gadi) vai turpreti

— uzskatīja par atļautu ekskluzīvi un alternatīvi piešķirt piemaksas pieņemšanai darbā ar apmācības un darba pieredzes iegūšanas līgumu (ja tie ir uz diviem gadiem) vai piemaksu piešķiršanu to darbinieku, kas bija pieņemti darbā ar apmācības un darba pieredzes iegūšanas līgumu, kurš vēlāk tika pārveidots līgumā uz nenoteiktu laiku (uz paredzētajiem trīs gadiem no šīs pārveidošanas)?

- 2) Vai 1997. finanšu gada termiņš valsts atbalsta piemērošanai, ko EK minēja 1995. gada 14. novembra Lēmumā Nr. 95/C 343/11, ar ko atļāva ar reģionālā likuma Nr. 27/91 10. pantu izveidoto shēmu, ir jāsaprot:

— kā sākotnējā prognoze par izdevumiem attiecībā uz atbalstu, kas katrā ziņā bija paredzēts izsniegšanai turpmākajos gados (atkarībā no dažādām iespējamām atļautā atbalsta interpretācijām, kuras ir minētas iepriekš), vai drīzāk

— [...] kā gala termiņš kompetento reģiona iestāžu veiktajai fiziskai piemaksu izsniegšanai?

- 3) Vai tādējādi pieņemšanai darbā ar apmācības un darba pieredzes iegūšanas līgumu Reģionālā likuma Nr. 27/91 10. panta izpratnē, kura notika, piemēram, 1996. gada

1. janvārī un tātad pirms atbalsta piemērošanas perioda, kas tika noteikts ar 1995. gada 14. novembra Lēmumu Nr. 95/C 343/11, beigām, Sicīlijas reģions varēja (un tam vajadzēja) piemērot apskatāmo atbalsta shēmu visiem atļautiem gadiem (proti, 2 + 3), arī tad, kā minētajā piemērā, atļautās shēmas piemērošana nozīmētu piemaksu faktisku izmaksāšanu līdz 2001. gada 31. decembrim (proti, 1996 + 5 gadi = 2001)?

- 4) Vai Eiropas Komisija, 2002. gada 16. oktobra Lēmuma Nr. 2003/195/EK ⁽¹⁾ 1. pantā norādot, ka: "atbalstu shēma, kas ir izveidota ar 1997. gada 27. maija Sicīlijas reģiona Reģionālā likuma Nr. 16 11. panta 1. punktu, ko Itālija gatavoja piešķirt, ir nesaderīga ar kopējo tirgu. Šī iemesla dēļ atbalstu nedrīkst piešķirt", gribēja:

— nedot savu atļauju "jaunajai" atbalsta shēmai, kas tika izveidota ar Reģionālā likuma Nr. 16/97 11. pantu, [...] jo uzskatīja to par "patstāvīgu" sistēmu, kuras mērķis ir pagarināt atbalsta, kas tika ieviests ar Reģionālā likuma Nr. 27/91 10. pantu, piemērošanas periodu pēc 1996. gada 31. decembra termiņa, iekļaujot tajā arī izdevumus par pieņemšanu darbā un/vai līgumu pārveidošanu, kura notika 1997. un 1998. gadā, vai

— turpreti minētā lēmuma mērķis būtībā ir liegt reģionam faktiski nodrošināt finansiālus līdzekļus, lai kavētu valsts atbalsta, kas tika ieviests ar Reģionālā likuma Nr. 27/91 10. pantu, konkrētu izmaksāšanu arī attiecībā uz pieņemšanu darbā un/vai līgumu pārveidošanu līdz 1996. gada 31. decembrim?

- 5) Vai, ja Komisijas lēmuma interpretācija ir tāda, kas ir minēta 4. jautājuma pirmajā gadījumā, šis lēmums ir saderīgs ar Līguma 87. panta interpretāciju, ko Komisija izmantoja, pamatojot analogiskus gadījumus, kuri attiecās uz atbrīvojumiem no sociālā nodrošinājuma iemaksu maksājumiem par apmācības un darba pieredzes iegūšanas līgumiem 1999. gada 11. maija Lēmumā 2000/128/EK ⁽²⁾ (kurš attiecās uz Itālijas valsts tiesisko regulējumu un kurš tika tieši minēts 2002. gada negatīvā lēmuma pamatojumā) un 2003. gada 13. maija Lēmumā 2003/739/EK ⁽³⁾ (kurš attiecās uz Sicīlijas reģiona tiesisko regulējumu)?

- 6) Kā, ja Komisijas lēmuma interpretācija ir tāda, kas ir minēta 4. jautājuma otrajā gadījumā, būtu jāinterpretē iepriekšējais lēmums par atbalsta pasākumu atļauju, ņemot vērā divkārsu nozīmi, kas piemīt apstākļa vārdam "papildu": "papildu attiecībā uz Komisijas lēmumā noteikto budžetu" vai "papildu attiecībā uz finansējumu, ko reģions paredzēja tikai līdz 1996. gada budžetam"?

- 7) Visbeidzot, kāds atbalsts ir jāuzskata par likumīgu un kāds — par nelikumīgu saskaņā ar Komisijas viedokli?
- 8) Kuram no pamata prāvas dalībniekiem (Uzņēmumam vai Administrācijai) ir pienākums pierādīt, ka Komisijas noteiktais budžets nav ticis pārsniegts?
- 9) Vai, nosakot iespējamo budžeta, kurš tika sākotnēji atļauts ar 1995. gada 14. oktobra [novembra] Lēmumu Nr. 95/C 343/11, pārsniegšanu, ir nozīme tam, ka, iespējams, atbalsta saņēmējiem uzņēmumiem izmaksātie likumiskie procenti tiek atzīti par novēlotu to piemaksu samaksu, kuras ir atzītas par likumīgām un pieļaujamām?
- 10) Gadījumā, ja tam ir nozīme, nosakot budžeta pārsniegšanu, kāds procentu veids būtu jāpiemēro?

(¹) OV L 77, 57. lpp.

(²) OV L 42, 1. lpp.

(³) OV L 267, 29. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 17. februārī iesniedza Vestre Landsret (Dānija) — Danfos A/S un Sauer-Danfoss ApS/Skatteministeriet

(Lieta C-94/10)

(2010/C 100/47)

Tiesvedības valoda — dāņu

Iesniedzējtiesa

Vestre Landsret

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Danfos A/S un Sauer-Danfoss ApS

Atbildētāja: Skatteministeriet

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Savienības tiesības nepieļauj, ka dalībvalsts noraida prasību par atmaksāšanu, ko ir cēlis uzņēmums, uz kuru

tika pārlikts akcīzes nodoklis, kurš tika uzlikts, pārkāpjot direktīvu, ja šāda noraidīšana — tādos apstākļos kā šajā lietā — ir pamatota ar to, ka pats uzņēmums valstij nodokli nemaksāja?

- 2) Vai Savienības tiesības nepieļauj, ka dalībvalsts noraida prasību par atmaksāšanu, ko ir cēlis uzņēmums, uz kuru tika pārlikts akcīzes nodoklis, kurš tika uzlikts, pārkāpjot direktīvu, ja šāda noraidīšana — tādos apstākļos kā šajā lietā — ir pamatota ar dalībvalsts norādītajiem iemesliem (konkrētāk — ka uzņēmumam zaudējumi nav nodarīti tieši un ka nepastāv tieša cēloņsakarība starp jebkādiem zaudējumiem un rīcību, kas rada atbildību)?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 25. februārī iesniedza Korkein oikeus (Somija) — Staatsanwaltschaft/Malik Gataev, Khadizhat Gataeva

(Lieta C-105/10)

(2010/C 100/48)

Tiesvedības valoda — somu

Iesniedzējtiesa

Korkein oikeus

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Virallinen syyttäjä (prokuratūra)

Atbildētāji: Malik Gataev, Khadizhat Gataeva

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Kā interpretēt saistību starp Direktīvas 2005/85/EK (¹) (Patvēruma direktīva) un Pamatlēmuma 2002/584/TI (²) noteikumiem, ja trešās valsts pilsonis, kura nodošana tiek pieprasīta, pamatojoties uz Eiropas apcietināšanas orderi, ir pieprasījis patvērumu dalībvalstī, kurai ir jāizpilda orderis, un ja patvēruma pieteikums tiek izskatīts vienlaicīgi ar lietu par apcietināšanas ordera izpildi?